

Menej je niekedy viac..., poslanci Národnej rady SR si sadnú do lavíc 82 dní v roku

Branislav Michalka

8. januára 2022 ✚ **Politika**

Poslanci našej Národnej rady si už naplánovali, koľko dní majú počas tohto roka stráviť priamo v budove parlamentu, kde prijímajú zákony a neustále premýšľajú nad tým, ako vylepšiť náš život. Z 365 dní kalendárneho roka, by sa naši poslanci chceli zhromažďovať na svojom pracovisku 82 dní. Vyplýva to z harmonogramu na tento rok, ktorý je prezentovaný na parlamentnej stránke. Spolu tak majú poslanci naplánovaných sedem schôdzí.

NR SR

zdroj: wikimedia commons

Agentúra *TASR*, ktorá priniesla informácie o tohtoročnom poslaneckom odhodlaní, stráviť na pracovisku až približne pätinu roka, na rozdiel od iných občanov, ktorí sa celé mesiace v roku bezcieľne potulujú po pracovisku, dopĺňa správu konštatovaním, že ide len o plán, pričom skutočný počet rokovacích dní sa môže zvýšiť, ale aj znížiť. Nakoniec by sa mohlo teda ukázať, že naši poslanci strávia v parlamente ešte menej ako 82 dní. Tých, ktorí sa nezúčastnia z dôvodu ochorenia, boja proti covidu, či iných heroických podujatí, musíme samozrejme brať do úvahy tiež a tak môžeme predpokladať, že sa síce niektorí poslanci možno zapoja do budovania krajších zajtrajškov 82 dní, avšak určite nie všetci.

Otázkou zostáva, či je to dôvod na rozhorčenie alebo na radosť. Je faktom, že pokiaľ by boli určité sorty ľudí ponechané vo svojom pracovnom zanítení príliš dlhú dobu, mohlo by to spôsobiť neprimerane veľkú katastrofu na to, aby to neufahalo aj taký submisívny a pokorný národ, ako sú Slováci. Niekedy je menej viac. To sa týka aj „dobrých nápadov“, rôznych aktívnych „hujerov“, ktorí sa nám tu pod Karpatami množia celé dlhé desaťročia.

A o tom, že sa našim poslancom roja v hlavách nápady ako včely a každý nasledujúci je ešte lepší, ako tie predchádzajúce, netreba pochybovať. Že ešte viac podnetov dostávajú zvonka, z pokrokového a vyspelejšieho zahraničia, nad tým tiež neradno príliš váhať. Pochybujú o tom už len tzv. „slušní ľudia“, čiže menšina národa. Nemožno teda tvrdiť, žeby sa našim voleným zástupcom nedostávalo podnetov, ako aj

narcistického nadšenia a servilnosti, najúčinniejšieho to hnojiva pre bujnenie tropickej džungle pokrokových zákonov, v tej najhojnejšej miere. Pokiaľ sa im zatiaľ nedarí všetky tieto podnety zrealizovať, nie je to len ich vina. Našťastie slovenská „ľapákovčina“ má aj svoju odvrátenú, pozitívnejšiu stránku: ako v bezodnom trasovisku, sa v nej prepadnú nielen podnety rozumné, ale aj tie hlúpe, ktorými naši poslanci obzvlášť oplývajú.

Zdroj: pixabay.com

To, čo našich volených zástupcov brzdí, nie je nedostatok vnuknutí, či už vnútorných alebo vonkajších, ale len určitá, ich aj naša, tradičná slovenská „ľapákovčina“ a nedisciplinovaný národ, so sklonmi k anarcho-individualizmu a klanovo-rodinnému tmárstvu, šíriacemu dezinformácie, hoaxy, tzv. zločiny z nenávisti (hate-crime), extrémizmus, populizmus a iné, západnými vedcami pomenované vírusy. Ak by legislatívne rozorávali úrodnejšie populačné nivy, ktovie čím všetkým by ešte len rozkvitol úhor našej vlasti.

Preto pokiaľ si sami poslanci uložia určité časové obmedzenia v realizácii svojich nápadov, nemali by sme im to príliš zazlievať, ale skôr ďakovať Prozreteľnosti, že ak nedopriala niekomu rozum, dala mu aspoň lenivosť.

Problém s parlamentom, napriek odhodlaniu slovenských poslancov nelámať príliš pracovné rekordy, spočíva v dvoch smutných skutočnostiach: prvá je tá, že naši poslanci sú len poslušní vykonávatelia rozkazov globálnych elít, a aj keby neprišli do parlamentu celý rok, nakoniec sa „slovenská“ legislatíva upraví približne tak, ako to bolo naplánované; a druhá smutná skutočnosť spočíva v tom, že sú za svoje poslancovanie ešte aj platení.

Naši volení zástupcovia pred zrakmi Veľkých bratov v Bruseli, Washingtone a okolí, dostávajú za svoju prácu plat poslanca vo výške 3060 eur. K nemu patria ešte paušálne náhrady, pričom ich výška sa líši podľa toho, či sa do parlamentu vozí poslanec z Bratislavského kraja alebo z nejakej zastrčenejšej, menej pokrokovej folklórnej oblasti. Pokiaľ je z Bratislavského kraja, mesačne dostáva ešte 2040 eur, poslanec z iného kraja má paušálne náhrady vo výške 2380 eur, zrejme z dôvodu kompenzácie väčšieho utrpenia medzi menej pokrokovými „ľapákovcami“. K platu sa pripočítavajú aj funkčné príplatky, tie dostávajú ako predseda, tak aj podpredsedovia parlamentu a tiež predsedovia a podpredsedovia výborov.

Skrátka, pokiaľ chceme konštatovať, že parlament niekedy pôsobí dojemom, ako by bol ústavom určeným na hospitalizáciu tých najnebezpečnejších prípadov pomätenosti, potenciálne ohrozujúcich obyvateľstvo, potom musíme zároveň priznať, že je to veľmi draho vykúpená separácia týchto živlov. Možno by v rámci úsporného programu stálo za úvahu, požiadať svetových vládcov, či by nemohli zhora posilať už vypracované zákony a tie by potom rovno podpisovala prezidentka Čaputová, ktorá má od nich niekoľko

vyznamenaní, vypočuli si od nej aj klimatologický prejav v Glasgowe, víťala pápeža a ktorej skalopevne dôverujú.

Zdroj: flickr.com

Ušetrené prostriedky by potom zrejme nebolo vhodné použiť na ekológiu, klimatickú očistu Matky Zeme, boj proti korupcii, rovnosť pohlaví, či na iné abstraktné témy, ktoré znečisťujú náš duševný život, ale treba ich radšej poslať rovnomerne do každej domácnosti. Nejde tu o nijakú zášť či závisť voči poslancom a politikom. Len o obyčajnú solidaritu medzi nami „ťapákovcami“. Všetci sme súčasťou nášho trasoviska, tak by sme sa mali o lup deliť aspoň trochu spravodlivejšie. Na rozkradnutie už totiž dostali poslanci a politici peniaze od daňových poplatníkov, a to dokonca niektoré aj od daňových poplatníkov z opačných kútov európskeho syndikátu tlačenia papierových poukážok na infláciu. Taktiež by nebolo vhodné ich použiť na ďalšie tampónovo-testovacie „národné povstania“, či vakcinačné kampane, pretože aj tam sa už hlad finančných pažerákov zasýtil dostatočne. Dúfajme.

Je načase, aby si prišiel na svoje aj obyčajný slovenský „ťapák“, ktorý síce nikdy do sveta žiadnu dieru neurobil, ale má jednu krásnu vlastnosť: brzdí svojou apatiou, flegmatizmom a lenivosťou mnoho nebezpečnejších tajtrlíkov, ako je on sám. A za to by mal byť spravodlivo odmenený.

Doprajme si všeobecnú spokojnosť: poslanci nech vôbec nechodia do parlamentu, oddýchnu si, a my od nich. „Ťapákovci“ si niečo kúpia za peniaze, ktoré sa ušetria na odpočívajúcich poslancoch a pani prezidentka získa autoritu a moc, po akej vždy túžila. A niekoľko nových šiat a kostýmov. To všetko je však lacnejšie ako 150 poslancov. Čo viac by sme si mohli v novom roku želať?

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/menej-je-niekedy-viac-poslanci-narodnej-rady-sr-si-sadnu-dolavic-82-dni-v-roku/>